

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Carles Salvador

L'Acadèmia Valenciana de la Llengua ha presentat aquesta setmana la publicació de l'*Obra Completa* de Carles

Salvador, un treball de Lluís Meseguer que omple un forat massa gran que no podia seguir així. Ara els lectors tenen al seu abast un volum de més de set-centes pàgines que recull tant la poesia culta com la poesia popular del mestre, filòleg i poeta que tant va significar per a la cultura valenciana dels anys trenta i que tan decisiu fou en la normativització i l'intent de normalització del català al País Valencià.

En la presentació, els seus nets es van explicar sorpresos per la capacitat de treball del seu avi, que va intentar abastar amb una gran eficàcia camps molt diversos, del llibret de falla a la poesia avantguardista. És realment espectacular, en efecte, i més encara si li sumem al seu treball poètic el seu treball com a gramàtic, molt més conegut i valorat, mig per l'evident justícia que mereix, mig per raons diguem-ne de

Sense Carles Salvador difícilment tindríem el País Valencià que tenim avui i ni que siga per poder entendre això, l'arribada del volum és una magnífica notícia

màrqueting nacionalista.

Sense Carles Salvador, en qualsevol cas, difícilment tindríem el País Valencià que tenim avui i ni que siga per poder entendre això, l'arribada d'aquest volum tan acurat i precís és una magnífica notícia.

Un dels problemes que de manera històrica ha arrossegat el País Valencià ha estat precisament la manca de referents. La generació dels seixanta, la que es va inventar de forma efectiva el país, per múltiples i variades raons no va poder fer lluir com calia els precedents importants de primeries del segle XX. I aquesta ha estat i és, encara, una tasca per anar acabant.

És evident que À Punt té més importància avui per a la llengua que Carles Salvador i tota la seua obra. Però sense Carles Salvador no hi hauria À Punt. I és evident també que el reconeixement del passat ens fa més forts i posa fonaments més rics a tot el que pugem fer avui, a tot el que farem demà.

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

A peu per la vida

L'Ateneu Barcelonès va organitzar dilluns un homenatge a Josep M. Espinàs. Hi vaig anar amb temps per por que no s'hi cabés. L'Ateneu manté una acreditada escola d'escriptura i era previsible que els professors haguessin obligat els alumnes a assistir-hi, amb ells al davant. També m'hi vaig presentar d'hora perquè comptava trobar-hi companys columnistes amb qui parlar una estona. No s'hi cabia de gent gran: lectors distinguts del nostre primer articulista, que ha fet noranta-un anys. Els alumnes? Sempre són propensos a fer campanya i donar disgustos als professors.

Hi vaig saludar només tres col·legues. Potser si hagués estat un homenatge a Francisco Umbral o a un columnista del *New Yorker*... Hi havia l'admirat Joan de Sagarra vestit d'indià amb barret de palla, però en Joan de Sagarra, que com més gran es fa més s'assembla al seu pare de jove, cultiva un "entregent" per a mi més difícil i no vaig gosar dir-li res. A *Inventari de jubilacions* hi hem d'afegir el d'absències.

Observo l'Espinàs. Vist de perfil,

“L'Ateneu Barcelonès homenatja Josep M. Espinàs

sembla un gravat delineat per Josep M. Subirachs. Vist de cara, ell, que va ser fundador d'Els Setze Jutges, té una retirada amb Joan Manuel Serrat. És curiós perquè Lluís Llach fa recordar Miquel Martí i Pol, que també va ser *Jutge*. I Lluís Gavaldà té un aire del poeta i de Llach. Un dia hauré de rumiar la causa d'aquesta cadena de semblances entre escriptors i cantants. Quan es posa dret, Espinàs presenta la figura espigada i impassible de Henry Fonda.

Isabel Martí, editora de *La Campana*, va treure fa uns anys un recull seleccionat dels milers d'articles que Espinàs ha publicat, un per dia durant

quaranta anys. En comptes de reproduir-los sencers es va limitar a un o dos paràgrafs, de vegades a unes frases. A l'Ateneu, Espinàs parla com en aquell recull. Cada observació es podria desplegar en un article. Respon a Xavier Pla i Xavier Antich, els professors universitaris que li glossen l'obra. Tu ja pots fer llibres i articles "planners", "fruits de l'observació quotidiana" o "sense voluntat de transcendència", que sempre surt l'estudiós que ho complica, i ho complica bé, o que troba en els escrits coses que tu no has pensat. O que has pensat i has deixat per al lector atent. Espinàs, més savi del que la seva incerta modestia aparenta, ha publicat molts llibres de viatges fets a peu. L'obra sencera és una expedició a peu per la vida i el temps. "Jo soc aquell que ha viscut." I que ha donat testimoni del país i els seus habitants, per seguir el to bíblic. La consellera de Cultura, Laura Borràs, que havia plantat el president Torra per presidir l'acte, va dir que Espinàs havia estat un "peripatètic". L'irònic al·ludit va córrer a advertir al públic que aquella paraula volia dir una cosa bona.